

2. Vergeving door het offer van Jezus

Juridische vrijspraak

De eerste en belangrijkste zegen van het offer van Jezus is de vergeving. Vergeving is hierbij een juridische term. Het heeft met de hemelse rechtbank te maken. Sinds de zondeval staan wij allemaal schuldig voor de rechterstoel van God. God is een rechtvaardig God. Hij kan geen goedkeuring over de zonde uitspreken. Hij zal ons moeten veroordelen, omdat wij in overtreding zijn. Dit is de onvermijdelijke uitkomst, vanwege Gods eeuwige en goede wetten. Sinds de zondeval hangt ons dus een hemelse veroordeling boven het hoofd.

Nu is er al heel veel veroordeling in deze wereld. Mensen veroordelen elkaar op basis van allerlei zaken. Soms is dit terecht, vaak ook onterecht. Verder veroordelen veel mensen zichzelf. Ze leggen hoge maatstaven aan voor zichzelf en rekenen het zichzelf zwaar aan, wanneer deze niet gehaald worden. Al deze veroordelingen, die de wereld zijn binnengekomen, zijn slechts een uitvloeisel van het feit dat wij als mensheid schuldig staan voor God. In plaats van dit eerlijk onder ogen te zien, gaan we liever naar elkaar wijzen of in zelfveroordeling zwelgen. Dit gebeurde meteen in de Hof van Eden al. Adam wijst naar zijn vrouw Eva en Eva wijst naar de slang...

De veroordeling in deze wereld kan al heftig zijn, maar het is niets vergeleken bij de hemelse veroordeling. Wij staan allemaal schuldig voor de heilige en verheven rechterstoel van God. Als we het offer van Jezus buiten beschouwing laten, dan zou het doodsvonnis over ons uitgesproken moeten worden voor de ogen van God en alle heilige engelen. De eeuwige poel van vuur zou dan ons deel zijn. We zijn immers in opstand gekomen tegen de God van hemel en aarde. Dit is zeer heftig, als we er eerlijk bij stilstaan.

Hoe bijzonder is het dan wel niet, dat Jezus deze veroordeling voor ons wilde dragen. Hij wilde ruilen met ons. Hij werd veroordeeld in onze plaats, terwijl Hij totaal onschuldig, rein, zuiver en heilig was. Eerst werd Hij veroordeeld voor de Joodse rechtbank. Op onrechtvaardige grond werd Hij ter dood veroordeeld. Hij werd bespot, geslagen en vernederd voor deze rechtbank. Vervolgens werd Hij veroordeeld door de Romeinse heerser Pilatus. Daarbij werd Hij opnieuw vernederd en bespot. Ook werd Hij gegeseld, geslagen en gekroond met een doornenkroon. Zo werd Jezus eerst door het religieuze gezag en daarna door het wereldlijke gezag veroordeeld, bespot en gemarteld. Hij droeg daarmee onze veroordeling voor God en mensen.

Eén van de belangrijkste Bijbelse beelden hiervan is Jezus als Pesachlam. Dit lieve, kleine, onschuldige en pure lammetje werd voorafgaande aan het Pesachfeest een tijdlang in huis genomen. Zo kon men zich hechten aan dit lammetje. Vervolgens moest dit lammetje met Pesach geslacht worden. Het stierf in de plaats van de mensen. Het bloed van dit lammetje betekende de verlossing en bevrijding van de Israëlieten. Zo werd het pure en onschuldige offerlam Jezus veroordeeld en geslacht in onze plaats. Wat een wonderlijke ruil!

Het gevolg van het offer van Jezus is dat wij vrijgesproken worden in de hemelse rechtbank. We zijn volkomen vrijgepleit. Dit is het diepste wonder in de menselijke geschiedenis. De veroordeling van God en de straf van de hel hangt ons niet meer boven het hoofd. We hebben nu zelfs de rechten verkregen om in de hemelse glorie binnen te gaan. Wat een onverdiende genade. Het offer van Jezus ter vergeving vormt verder de juridische basis om alle zegeningen van God te kunnen ontvangen. Dit is de basis, waardoor God ons op rechtvaardige wijze kan zegenen en vergeven.

In Romeinen 1-3 lezen we uitgebreid over deze juridische basis van vrijspraak. Paulus beschrijft dat God de zonde wel moest straffen in Jezus, zodat Hij zijn rechtvaardigheid zou bewijzen en ons toch kon redden. Zo schrijft hij bijvoorbeeld in Romeinen 3:23-26 het volgende:

*Want allen hebben gezondigd en missen de heerlijkheid van God, en worden om niet gerechtvaardigd door Zijn genade, door de verlossing in Christus Jezus. Hem heeft God openlijk aangewezen als middel tot verzoening, door het geloof in Zijn bloed. Dit was **om Zijn gerechtigheid te bewijzen** vanwege het voorbij laten gaan van de zonden die eertijds hadden plaatsgevonden onder de verdraagzaamheid van God. Hij deed dit, om Zijn rechtvaardigheid te bewijzen nu in deze tijd, **zodat Hijzelf rechtvaardig is én rechtvaardigt** diegene die uit het geloof in Jezus is.*

God heeft de zonden van de mensen in zijn geduld steeds verdragen. Hij strafte de mensen niet gelijk. Toch moesten alle zonden op een dag bestraft worden, vanwege Gods rechtvaardigheid. Daarom bestrafte Hij zijn Zoon Jezus. Hij droeg de straf voor alle zonden op zijn schouders. Zo kon God rechtvaardig zijn en toch ook de mensen uit genade rechtvaardig rekenen, terwijl zij dat niet verdienden. Door het geloof in het bloed van Jezus worden we nu rechtvaardig verklaard en vrijgesproken van het oordeel.

Ook in Kolossenzen 2:13-14 wordt er in juridische termen gesproken over de vergeving:

... door al uw overtredingen te vergeven, en het handschrift dat tegen ons getuigde, uit te wissen. Dit handschrift was met zijn bepalingen tegen ons gericht, en Hij heeft dat uit het midden weggenomen door het aan het kruis te nagelen.

De hemelse wetsrollen en bovenal de boekrollen, waarin onze daden staan opgeschreven, getuigden tegen ons in de hemelse rechtbank. Op basis van deze documenten zouden we veroordeeld moeten worden. Jezus heeft echter iedere aanklacht tegen ons aan het kruis laten spijkeren. Hij droeg deze aanklachten, zodat wij vrijgesproken zouden worden. De veroordeling is nu weggenomen voor degenen die Jezus geloven.

Er is geen veroordeling meer

Gods oordeel is altijd volkomen, puur en rechtvaardig. Hij is niet zoals de mensen, die elkaar maar blijven veroordelen en dingen na blijven dragen, omdat de veroordeling nooit zuiver behandeld wordt. God oordeelt eens en voor altijd. Als Hij over een zaak geoordeeld heeft, dan is het uit de lucht. De schuld is dan volledig betaald en God komt daar nooit meer op terug. Zijn oordelen zijn volkomen zuiver en rechtvaardig. Dit betekent dat Gods oordeel over Jezus ook volkomen zuiver en rechtvaardig was. Er heeft volledige betaling plaatsgevonden en God zal hier nooit meer op terugkomen. Voor wie gelooft in Jezus, is er geen veroordeling meer. We zijn volkomen vrijgesproken en God komt daar niet meer op terug. Hij blijft ons onze schuld niet langer nadragen. Wat een zekerheid, vrijheid en rust geeft deze wetenschap. Er is voor eens en altijd met de zondeschuld afgerekend op Golgotha.

In Romeinen 8:1 wordt dit ook expliciet benoemd, maar wel met een voorwaarde daarbij:

Dus is er nu geen veroordeling voor hen die in Christus Jezus zijn, die niet naar het vlees wandelen, maar naar de Geest.

Er is geen veroordeling meer voor ons, wanneer wij wandelen naar de Geest. Dit betekent dat we niet langer de slechte dingen najagen en leven voor onze lusten, maar dat we nu geleid door de Heilige Geest de goede dingen van God zoeken. Als we op Gods wegen gaan wandelen, dan is er geen

veroordeling meer voor ons. Ook niet wanneer wij struikelen op die weg. Jezus heeft de veroordeling eruit weggenomen. Het enige wat van ons gevraagd wordt is: wil jij Jezus volgen met alles wat je hebt en bent...?!

God veroordeelt ons dus niet meer, wanneer wij in Jezus geloven en met Hem wandelen. Dit heeft ook consequenties voor hoe wij met elkaar omgaan. Er is geen veroordeling meer. Wie zijn wij dan om anderen te veroordelen? Als God ons niet meer veroordeelt, dan mogen wij al helemaal anderen niet meer veroordelen. Als de hoogste Rechter van hemel en aarde geen veroordeling meer uitspreekt, dan kunnen wij toch niet meer voor eigen rechtertje gaan spelen en anderen (of ook onszelf) veroordelen?

Ja, hierin is het mensenhart bedrieglijk. Hoe vaak veroordelen wij anderen niet? Hoe snel hebben wij ons oordeel of onze mening over anderen niet klaar? Bewust en onbewust? We zien iemand iets doen en meteen klinkt er in ons hoofd: 'Dat doe je toch niet? Typisch zo'n type dat ...' Deze weg mogen we niet meer bewandelen. Samen met de Heer mogen we paden kiezen zonder veroordeling. Laten we bedenken aan welke grote veroordeling wij ontkomen zijn door de vrijspraak van God. Laten we bedenken dat God ons niet meer veroordeelt. En laten we zelf dan ook het oordeel achterwege proberen te laten. Natuurlijk gaat dit met vallen en opstaan. Maar laten we ons ernaar uitstrekken om genadige, liefdevolle en vergevende mensen te worden. In Jakobus 2:13 staat geschreven: *Want onbarmhartig zal het oordeel zijn over hem die geen barmhartigheid heeft bewezen. En de barmhartigheid triomfeert over het oordeel.*

Jezus zelf heeft ook onderwezen dat de vergeving van God altijd als keerzijde moet hebben dat wij anderen ook vergeven. Hij leerde ons te bidden: *Vergeef ons onze schulden, zoals ook wij onze schuldenaars vergeven.* En Hij legde hierbij uit in Mattheüs 6:14-15: *Want als u de mensen hun overtredingen vergeeft, zal uw hemelse Vader u ook vergeven. Maar als u de mensen hun overtredingen niet vergeeft, zal uw Vader uw overtredingen ook niet vergeven.* Verder vertelde Hij hierover de gelijkenis van de onbarmhartige knecht in Mattheüs 18. Deze knecht werd veel schulden kwijtgescholden, maar toen hij zijn medeknecht bij de keel greep vanwege een klein bedrag, raakte hij zijn eigen vergeving ook kwijt. Hij moest alsnog zijn gehele schuld voldoen.

Zo zien we dat Gods vergeving altijd samen op moet gaan met onze vergeving naar anderen toe. Het is niet perse zo dat God ons terug wil pakken, als wij anderen niet vergeven. Volgens mij werkt het meer als een wetmatigheid. Het is één en dezelfde stroom van vergeving. Gods vergeving stroomt naar ons toe en vloeit door naar anderen. Wanneer wij daar een stop in aanbrengen door anderen niet te vergeven, dan kan Gods vergeving ook niet meer naar ons toestromen. We raken geblokkeerd en van lieverlee steeds bitterder. Zo kunnen we uiteindelijk wegvallen uit Gods genade en vergeving. Dus bij dezen de oproep: laat Gods vergeving door je heen stromen ook naar anderen toe. Blokkeer dat nooit, maar laat Gods rivier van vergeving vrijelijk stromen!

De dagelijkse toepassing van het bloed

Er is dus volkomen vergeving en er is geen veroordeling meer voor ons. Toch begaan we nog zonden en overtredingen en hebben we soms met veroordeling te maken in dit leven. Hoe zit dit? Hoewel Jezus' offer volkomen juridische vrijspraak biedt, moet deze vrijspraak nog wel dagelijks worden toegepast op ieder gebied van ons leven. Stel dat je voor een aardse rechtbank moet verschijnen en je weet dat je recht hebt op vrijspraak. Word je daarmee dan automatisch vrijgesproken? Nee, zeker niet. Er moet eerst bewijs geleverd worden in de rechtszaak. Er moet aanspraak gemaakt worden op wetten, rechten, etc. De zaak moet hard gemaakt worden, om het zo uit te drukken. Hierbij kunnen advocaten een belangrijke rol spelen, want zij weten de juiste juridische termen te gebruiken.

Zo is het ook in ons leven. Door ons geloof in het offer van Jezus hebben we in principe volkomen vrijspraak ontvangen. Alleen moet deze vrijspraak in iedere afzonderlijke zaak nog toegepast worden. Het bloed van Jezus pleit ons vrij, maar dan moeten we wel op dat bloed pleiten. We moeten er aanspraak op maken voor Gods rechterstoel. Hierbij willen onze Advocaten Jezus en de Heilige Geest ons helpen.¹ Zij helpen ons om vrijspraak te verkrijgen in iedere zaak, die er in ons leven speelt. We weten dat we in het uiteindelijke Oordeel zeker vrijgesproken zullen worden, als we in Jezus geloven. Ook nu al mogen we echter vrijspraak verkrijgen in hemelse zaken die tegen ons lopen.

Lopen er dan nog zaken tegen ons? Er was toch geen veroordeling meer voor de gelovigen? Nee, dat klopt. Iedere veroordeling zal moeten wijken voor het bloed van Jezus. Maar nogmaals: er zal wel concrete aanspraak op het bloed van Jezus gemaakt moeten worden. De satan klaagt ons namelijk nog dag in dag uit in de hemelse rechtbank aan. Dat kunnen we lezen in Openbaring 12:10. Een concreet voorbeeld hiervan vinden we al in het Oude Testament, namelijk in Zacharia 3. Daar zien we hoe de satan hogepriester Jozua aanklaagt voor Gods rechterstoel. Satan wordt echter bestraffend toegesproken. Vervolgens worden de vuile kleren van Jozua uitgetrokken en hij krijgt in plaats daarvan zuivere feestkleren aangetrokken.

Zo zijn er ook op dit moment talloze open rechtszaken in de hemel. Misschien ook wel tegen ons. Dit kan zijn vanwege zonden, die wij hebben begaan. Of vanwege vloeken die we uit het voorgeslacht hebben geërfd. Of vanwege nog andere redenen. In elk geval mogen we in elke concrete rechtszaak op het bloed van Jezus pleiten. En we mogen weten dat Jezus en de Heilige Geest dit ook voor ons doen. We staan er zeker niet alleen voor. We hebben machtige Advocaten aan onze zijde staan, die dag en nacht voor ons pleiten. Jezus pleit voortdurend voor ons bij de Troon van God, volgens Hebreëën 4:14-16 en Hebreëën 7:25. En de Heilige Geest is als een Advocaat (*parakletos*) naar ons toegestuurd om voor altijd bij ons en in ons te blijven, volgens Johannes 14:16.

Dat deze vergeving steeds weer toegepast moet worden, blijkt ook uit de oproep in het Nieuwe Testament om aan God en aan elkaar de zonden te belijden, zodat we vergeving kunnen ontvangen. Voor iedere concrete zonde mogen we ook specifiek vergeving vragen en ontvangen. Laten we hier enkele verzen over lezen:

Als wij zeggen dat wij geen zonde hebben, misleiden wij onszelf en is de waarheid niet in ons. Als wij onze zonden belijden: Hij is getrouw en rechtvaardig om ons de zonden te vergeven en ons te reinigen van alle ongerechtigheid. (1 Johannes 1:8-9)

En het gelovig gebed zal de zieke behouden en de Heer zal hem weer oprichten. En als hij zonden gedaan heeft, zal hem dat vergeven worden. Belijd elkaar de overtredingen en bid voor elkaar, opdat u gezond wordt... (Jakobus 5:15-16)

Als u iemands zonden vergeeft, worden ze hem vergeven; als u ze hem toerekent; blijven ze hem toegerekend. (Johannes 20:23)

We mogen dus voor iedere specifieke zonde vergeving vragen, voor elkaar om vergeving bidden en zelfs vergeving over elkaar uitspreken. Dit kan wel de vraag oproepen: 'Moet ik dan bang zijn dat ik een zonde vergeet te belijden? Wat als straks niet alles vergeven is?' Ik geloof niet dat we daar bang voor hoeven te zijn. Het gaat hier niet zozeer om het Eindoordeel, als wel dat de concrete gevolgen van de zonden in dit leven weggenomen worden. Bij het Eindoordeel zal ons hele leven de revue passeren. Daarbij zal niets onbesproken blijven. Maar daar zal Jezus ook voor ons pleiten met zijn bloed. Wanneer we in Hem geloven, staan we in het Levensboek opgeschreven en zijn we veilig.

¹ Johannes 14:16 (*parakletos* = Advocaat) en Hebreëën 4:14-16 en 7:25.

Meer dan vrijspraak alleen...

Gods vergeving houdt meer in dan vrijspraak alleen. Ja, alle zonden zijn uit de weg geruimd en we zijn nu vrijgesproken van iedere veroordeling. Maar tegelijkertijd heeft Jezus de rechten voor ons verdient op eeuwig leven, eeuwige schatten en eeuwige zegeningen. Dit is Gods overstromende goedheid en genade, die zich hierin uit. God doet geen half werk. Hij heeft ons door het bloed van Jezus vele rechten en zegeningen gegeven in de hemel. Ook hier mogen we aanspraak op maken, op basis van de beloftes van God. We mogen deze met open handen en een dankbaar hart uit Gods hand ontvangen.

Toen wij zonder Jezus in de wereld waren, moesten wij vrezen voor de veroordeling voor Gods Troon. Ons hing een veroordeling boven het hoofd voor het oog van God en alle heilige engelen. Maar nu zegt Jezus tegen ons: *Ieder dan die Mij belijden zal voor de mensen, die zal Ik ook belijden voor Mijn Vader, Die in de hemelen is.* (Mattheüs 10:32) en: *Ieder die Mij belijden zal voor de mensen, die zal ook de Zoon des Mensen belijden voor de engelen van God.* (Lukas 12:8) Als wij uitkomen voor de Naam van Jezus, dan zal Hij ons dus eren voor de ogen van God en de heilige engelen. In plaats van veroordeling en schaamte, zal eer en heerlijkheid ons deel zijn. Dan wordt het Oordeel iets om naar uit te zien!